

Opravdové Velikonoce

Několik dnů už strádáme. Kostely jsou většinou zavřené. Kněží slouží mši svatou spíše soukromě. Můžeme se společně modlit, pamatujeme na duchovní přijímání, rozjímání nad křížovou cestou. Sledujeme mši svatou a katolické pořady v televizi i přes internet. Nejsme opuštěni, ale přece nám chybí to velmi podstatné a hlavně se nám stýská po svátostech i společenství. Bylo nám na určitý čas odňato to, co doposud jsme považovali za samozřejmou součást duchovního křesťanského života.

A teď další rána. Nejspíš ani o Velikonocích to nebude jiné. No jo, ale co to znamená „jiné“? Jaké to bylo úplně na počátku?

Pamatujete, kolik bylo účastníků Poslední večeře? Jeruzalém tehdy byl plný poutníků, Ježíšových učedníků a příznivců byly stovky, možná tisíce. Ale Pán ke stolu pozval jenom apoštoly. Pouze 11 osob bylo přítom-

ných, když ustanovil svátost oltářní a svátost kněžství. Pak byla Getseman-ská zahrada, kde se Ježíš modlil před svým umučením. Vzal s sebou Petra, Jakuba i Jana. Na konec zůstal sám, protože jeho učedníci nedokázali s ním bařit ani hodinu. Během zatčení, soudu a křížové cesty byl obklopen spíše davem nepřátel, než blízkých mu osob. A když umíral, pod křížem stáli jenom tři: jeho Matka, milovaný učedník Jan a Marie Magdalská. Samotného Vzkříšení se nezúčastnil nikdo. Vojáci, kteří měli hlídat hrob, utekli.

To byly ty první Velikonoce, opravdové Velikonocní Triduum. Je v tom zvláštní Boží pedagogika – všechno „pro nás“ ale „bez nás“. Proč ale bez nás? Možná pro to, abychom přijali všechno od Pána jako dar. Nezaslouženou, obrovskou Boží milost, kterou člověk v pokoře i s radostí může jen a jen přijmout.

P. Marek

DOMÁCÍ VÝUKA NÁBOŽENSTVÍ A PŘÍPRAVA DĚTÍ NA SVÁTOSTI V DOBĚ VIROVÉ

• • •

V naší zemi nastala situace, kdy se s dětmi nemůžeme společně scházet ve školách na hodinách náboženství ani na faře k pravidelné úterní přípravě na svátosti. Proto jsme nabídli rodičům a dětem způsob, jak mohou pracovat a pokračovat v přípravě v domácím prostředí.

Na následující týdny až do Velikonoc jsme rodičům dětí z přípravy poslali pracovní listy pro děti a dopisy pro rodiče se zvýrazněnými aktivitami, které pokládáme za důležité. Zároveň jsme připojili metodické poznámky, které mají pomoci při probírání jednotlivých témat s dětmi. Pokud to bude situace vyžadovat, pošleme po Velikonocích další materiály.

Pro žáky náboženství budou na webových stránkách sušické farnosti přípravné aktivity a soutěžní úkoly podle škol a skupin, ve kterých se setkávají. Najdete je

v odkazu **Výuka náboženství**.

Budeme rádi, když nám rodiče pošlou fotografie vypracovaných pracovních listů dětí buď na e-mail nebo na chytrý mobil.

Zdařilé pracovní listy vystavíme ve fotogalerii na webových stránkách sušické farnosti <http://www.farnostsusice.cz>.

I když rovněž není zatím možné scházet se k nedělnímu slavení mše svaté v kostele, můžete společně slavit bohoslužbu ve své rodině. Základem jsou biblická čtení příslušné neděle. Jednoduchý manuál najdete na <http://www.farnostsusice.cz/aktuality>, kde je také každou neděli v 9.00 hod. přímý přenos mše svaté z kostela sv. Václava v Sušici.

S modlitbou za Vás a Vaše děti
Šárka a Vojtěch Šmídlovi katecheté

náboženství Kašperské Hory

aktuální zastavení křížové cesty
Veronika podává Pánu Ježíši roušku

24 hodin v klášteře

adventní přespávání dětí na faře

Možná někteří z Vás na Radiu Proglas zaslechli hlas bratra Petra. V rámci Myšlenky na den měl úvahu, při které komentoval úryvek z První knihy Samuelovy. Pro ty, kdo se nedostanou k rozhlasové podobě pořadu, nabízíme přepis jeho biblického zamýšlení.

Dnes se v prvním čtení můžeme povzbudit příběhem o pomazání Davida za krále. Při tom mne zaujala postava proroka Samuela, jak musí přehodnocovat svůj pohled na věc. U proroka bychom spíš očekávali, že bude vidoucí, že bude vědět, že bude mít po ruce hned nějaké hotové řešení. Kupodivu to tak není, naopak: jeho prorocká kvalita se projeví jinak.

Bible v sobě nese protikladné vnímání královské vlády. Kritický až odmítavý pohled je spojovaný právě se Samuelem. Vychází ze představy, že pravým králem nad Izraelem je Hospodin a že pomazání člověka za krále by znamenalo odmítnout Hospodina, přizpůsobit se okolnímu světu. Ovšem tohle nastavení musí Samuel překonat: za krále pomáže Saula. A tady by si Samuel mohl říct: „Mám vystaráno, teď už budu mít klid. Už po mně nic nechtějte.“ Ale Samuel zase musí svůj pohled přehodnotit, když mu Hospodin říká: „*Naplň svůj roh olejem a jdí! Posílám tě k Jesseovi, Betlémanu, protože jsem si vyhlédl krále mezi jeho syny.*“ Prostě opět změna.

Vtipné je, že Hospodin svému prorokovi dopředu neřekne, koho má pomazat, a tak znovu vidíme, jak Samuel přehodnocuje svůj pohled. Zahlédne nejstaršího syna, Eliaba. A už mu šrotuje v hlavě: „Eliab, hm, jeho jméno zní docela zbožně: Bůh je otec..., je to docela vysoký chlap,

ten bude vzbuzovat respekt, dobře nahradí Saula.“ Do těchto jeho úvah mu Hospodin řekne: „Je to úplně jinak, přehodnoť svůj pohled, vybírej dál...“ A nyní postupně přichází dalších šest Jesseových synů... A scénář je podobný: Hospodinův prorok Samuel si dělá naděje, už už by rád někoho pomazal za krále, ale vždycky svůj názor musí přehodnotit... Šestkrát! No, mně by z toho šlehlo... Celá situace hrozí fiaskem, dokud si někdo nevzpomene, že mají ještě nejmladšího bratra, pasáčka, se kterým se ani moc nepočítalo. A Samuel dostává Boží pokyn: „*Nuže, pomaz ho; to je on.*“

Co nám z toho vychází? Samuelova prorocká velikost nespočívá v tom, že dopředu všechno ví, ale že je schopný zaslechnout Boží hlas navzdory svým osobním představám a že je schopný je přehodnotit podle Božích představ.

Nacházíme se v situaci, kdy jsme vystaveni strachu. Možná někdo z našich blízkých je i zasažený nemocí. Přehodnocujeme svoje priority. Zároveň se rozjela roušková vlna solidarity a učíme se ohleduplnosti. Mnozí z nás nemohou k eucharistii. Může být i obtížné přijmout svátost smíření nebo pomazání nemocných. A pro sebe přehodnocujeme, na čem je postavena naše víra, co je to vlastně církev: jestli by měla být víc polní nemocnicí? Přemýšlíme, jak slavit liturgii v čase bez liturgie: tady jsem si vypůjčil název seriálu z Liturgie.cz, kde najdete výborné podněty do dnešní doby, třeba jak v rodině slavit neděli.

Přeji nám všem prorockou otevřenost Boží podnětům a odvahu v Božím světle přehodnocovat svůj pohled.

ANDĚLÉ NAD NÁMI BDÍ, NEBOJTE SE

V roce 1679-1680 Sušice zažila poslední morovou epidemii. V roce 1681

byla na místě, kde odpočívají zemřelí z této doby postavena kaple sv. Rocha. V roce 1682 byla zahájena stavba kaple na Andělíčku, kaple sv. Andělů Strážných byla vysvěcena v roce 1683. Obě tyto kaple jistě vznikly jako poděkování za ochranu města Sušice před morovou epidemií. Do dnešních dní nám připomínají na jedné straně naši slabost a smrtelnost, na straně druhé mocnou přimluvu svatých a andělů strážných. V této postní době si úplně nově uvědomujeme svoji slabost. Dnešní situace, kterou si nikdo z nás ještě na začátku roku nedokázal představit, nás má přivést blíže k Bohu

KLÁŠTER V KARANTÉNĚ

V čase celostátní karantény je náš kostel sv. Felixe uzavřen pro veřejné bohoslužby, otevřen je pouze po předání k osobní modlitbě: k modlitbě s Bohem a také k modlitbě před milostným obrazem Panny Marie Sušické.

Pokud byste neodkladně potřebovali ke svátosti smíření, kontaktujte nás prosím telefonicky. Rádi Vám budeme k dispozici.

Úmysly mší sv. sloužíme, jak jsou zapsány v intenční knize. Rádi odsloužíme mši sv. na další Vaše úmysly.

K těmto informativním formulacím

a zbavit nás našich nezdravých zvyků. Věřím, že vše společně zvládneme. Andělé Strážní bdí nad Sušicí i nad každým z nás. Nebojte se.

Sušická farnost od loňského podzimu připravuje opravu kaple sv. Andělů Strážných. Odhadované náklady na opravu střešního pláště a fasády jsou 2.500.000 Kč. Farnost počátkem roku 2020 zřídila samostatný účet na shromažďování finančních darů na tuto akci. Číslo účtu je: **5809832349/0800**. Na tento účet je možné přispět jakoukoliv částkou a vyjádřit tak naději, že brzy budeme opět ve společenství slavit mše svaté ve všech kostelích a kaplích. Každá těžkost se dá překonat s pomocí Boží. Přeji vám hodně zdraví a předem děkuji za vaše dary na opravu kaple Andělů Strážných. Děkuji za vaše modlitby za zdárné dokončení opravy.

V případě, že vás článek oslovil, nebo pokud znáte nějakou zajímavost z historie tohoto místa, můžete mi napsat na mail: **sebesta.cenek@seznam.cz**

Další informace o opravách kapliček na webu:

www.sumavskekaplicky.estranky.cz

Čeněk Šebesta, člen farní rady

bude šikovné přidat pár vysvětlujících slov. Jako řeholníci jsme vázání rozhodnutím našeho br. provinciála Dismase, který naše komunity obeslal svým listem. Z něho citujeme:

„Drazí bratři,

celý svět je podroben těžké zkoušce a mobilizuje veškeré síly do boje proti největšímu nepříteli, kterým se stal zlobný koronavirus. Ten postupně zamožuje i naši republiku a dotýká se i naší provincie. Naše vláda zavádí přísná opatření k prevenci a ochránění obyvatel. Žádám všechny komunity, aby tato nařízení

dodržovala a řádně respektovala. Nejúčinnější ochrana proti nákaze je izolace, mít co nejmenší kontakt s lidmi. Proto žádám bratry, aby se především zdržovali doma, vycházeli z kláštera jen opravdu v nezbytných případech a využili tento čas k modlitbě, bratrství, duchovní četbě, studiu, užitečným pracím v domě, odpočinku, k čemuž patří i výjezdy do přírody. Rovněž bude nutné omezit návštěvy z venku ať už do kláštera nebo do kostela. Proto zrušte všechna setkávání i malých skupin v našich prostorách, nepřijímejte osobní návštěvy, pokud se nejedná o zjevně potřebná setkání a kontakty. Co se týká zpovědi a ostatních svátostí, jen ve vážných případech. V takových situacích klidně riskujeme nákazu, protože služba nemocným je pro nás důležitější než naše zdraví. V minulosti naši bratři ve službě lidem nakaženým morem umírali. Povzbuzujte věřící, ať zůstávají doma, že nemožnost určitý čas přicházet na bohoslužby nebo adorovat v kostelích se stává příležitostí uctívat Boha v duchu a pravdě, že Jeho milosti nejsou uzavřeny pouze v chrámech. On nám přichází na pomoc, i když se modlíme skrytě ve svém pokojíku. Těmito opatřeními nejen chráníme sebe, ale zabraňujeme pohybu lidí, a tak se podílíme na jejich ochraně..."

Ale pak je tu ještě další důvod k dodržování karantény. O. Marek se výborným způsobem stará o farnost, ve které je možné individuálně přijímat eucharistii i v tomto čase. Proto také může být

náš kostel zavřený. Ale zůstáváme v karanténě, aby nás mohli vpouštět mezi momentálně nejzranitelnější skupinu lidí: tj. abychom mohli sloužit v nemocnici a v domově důchodců. Dosud jsme mezi pacienty a seniory docházet mohli, teď se vedou jednání, za jakých podmínek by to bylo možné: vypadá to, že dostaneme rukavice, čepice, účinnější roušky, možná i pláště a ochranné obličejové štíty. Kosmické skafandry nás snad minou. Důležité však je, že se takto dostaneme k potřebným.

V okamžiku, kdy padne karanténa a přehoupneme se „jen“ do nouzového stavu, otevřeme kostel i s našimi službami o něco víc. Také v momentě, kdyby farnost nemohla některé služby zajistit, budeme tady nachystaní jako B-plán. No, hezky jsme si to naplánovali. Uvidíme, jak to nakonec všechno bude. Docela se nám po Vás stýská.

Děkujeme všem dobrodincům, kteří nám v této době pomáhají, jsme velmi vděční za Vaši pomoc...

bratři kapucíni

ZA(O)POMENUTÁ PREVENCE...

Všichni známe a většinou dodržujeme preventivní opatření, která nařídila vláda, biskupská konference nebo jednotlivé obce. Omezili jsme kontakty a zůstáváme doma. Venku chodíme jenom v roušce. Zavřeli jsme hranice státu, školy, muzea, hospody a restaurace. Pořád si myjeme ruce a sháníme dezinfekci... A je to dobře, je to účinné. Věříme, že se mož-

ná zrovna nám pandemie vyhne.

Já bych ještě něco přidal k těm opatřením, zvlášť pro naši farnost. Staro-nová tradice. Do třetice.

1. Pamatujete, jak vznikla první kaple na Andělíčku? Jsou tři pověsti, ta nejvíce reální připomíná, že Anděl Strážný také svým zjevením odvrátil od města morovou ránu. Zřízení kaple souvisí s morovou

epidemií, která řádila ve městě v letech 1679-1680. V knížce „Památky města Sušice“ čteme: „V září 1681 roku adresovaly dvě sušické měšťanky, vdovy Rozina Weissenregnerová a Alžběta Meržková, arcibiskupské konzistoři list, v němž uvedly, že „Pánu Bohu všemohoucímu na poděkování, že nás minulého roku od morové rány uchovatí ráčil, slib učinily, maličkou kapličku na vrchu Stráž /.../ na náš náklad vystavěti dali“. Nic se nezměnilo. Tak blízko nás máme i my mocného ochránce – Anděla Strážného, který bdí nad celým městem a farností. A i dnes může od nás odvrátit morovou ránu 21. století. Proto také od 19. 3. 2020 sloužím tam mši svatou a žehnáme celému městu.

2. Nedaleko od dnešního hlavního hřbitova se nachází malý morový hřbitůvek a na něm kaple sv. Rocha. Vznikla pomalu ve stejné době jako Andělíček. J. Lhoták píše: „Když morová rána pomínila, požádal 7. července 1681 děkan P. Jan František Gotthard z Čechoslavu, o svolení vystavět na hřbitově svým vlastním nákladem malou kapli zasvěcenou sv. Šebestiánovi a sv. Rochovi. O povolení ji vysvětit žádal 27. října 1683.“ Na hlavním oltáři máme znázorněné dokonce tři velké ochránce proti nákaze: sv. Rocha, sv. Šebestiána a sv. Rozálie. Prý v kapli „se pravidelně až do konce 19. století od 16. srpna po celý následující týden konaly bohoslužby za odvrácení epidemických nemocí a morové rány“. Trochu jsme na to zapomněli... Sice v poslední době tam mši svatou sloužím docela pravidelně, ale „dohnat“ nedostatek z posledních

dvou staletí nedokážu. Naštěstí jsme vždy pamatovali alespoň na poutní mši svatou 16. srpna. A tak mě ještě napadlo, že bychom mohli sv. Rochu poděkovat za přímlovu i ochranu, a právě na pouť, kapli uvnitř znovu vymalovat.

3. Nedávno jsem mluvil s P. Koutským ze Strašína, a ten poukázal na další opomenutou tradicii. Prý vždy po sv. Vítovi (15.6.) farníci ze Sušice putovali pěšky za Pannou Marií, aby poděkovali za její pomoc i ochranu před morovou nákazou. Letos to bude na sobotu 20.6., tak jsem už objednal mši svatou kolem poledne. Uvidím kolik nás půjde.

Každý z těchto případů je určitou „duchovní prevencí“ na kterou mysleli i pamatovali naši předci a my jsme bohužel tak trochu zapomněli. Jenže už dávno nebylo takové situace jako dnes. Mohlo se nám zdát, že už je všechno překonáno, vyřešeno. Asi jsme také příliš doufali v lidské dovednosti a možnosti současné techniky. Modlit se ke sv. Andělíčkoví, sloužit sedm mší svatých za sebou anebo putovat 15 km pěšky na Strašín – to všechno se může zdát jako relikv minulosť. Tak jsme to více méně opomenuli. Teprve teď vnímám ještě víc zřetelně, že naopak, jsou to záležitosti stále aktuální a živé. Můžeme je obnovit, přidat k tomu všemu, co děláme, jako preventivní opatření. Nakonec budeme všichni rádi a vděční Bohu, když se nám, našim rodinám, farnostem a městu Sušici nová nákaza vyhne a budeme ušetření bolestné zkušenosti našich předků.

P. Marek

DO TŘETICE VŠEHO DOBRÉHO: LAĎA HERYÁN

• • •

Osušické návštěvě Ladislava Heryána jsme už psali. Však už od ledna uběhl nějaký čas. I Sušické noviny přinesly „Heryánovské ohlédnutí“. Tak jaký trumf ještě můžeme „vytáhnout z rukávu“? Tento: na YouTube už visí videozáznam!

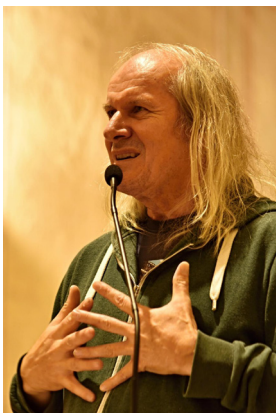
Co na něm najdete? Prvních osmnáct

minut přibližuje mši sv. s kázáním. Další blok trvá do padesáté páté minuty: zde se můžete zaposlouchat do krásné přednášky „Jak a jakého jsem potkal Boha?“. Po přednášce následují odpovědi o. Heryána na dotazy z publika. Třeba Vás záznam potěší v současném čase, kdy jsme

pozvání dívat se na věci z jiné perspektivy. K tomu by mohlo hřejivé slovo od Ladi pomoci.

Úplně se nepodařilo zachytit „živou hudbu“ při liturgii, a tak je sestřih mše sv. podmalován jednou ze skladeb Chapely. Velké poděkování patří všem, kdo se na akci „Lada Heryán v Sušici“ podíleli. Rádi také děkujeme Aleši Jahodovi a jeho synu Tomášovi za technické záze-
mí a za pořízení nahrávky.

Tato zpráva má ovšem i poměrně čerstvý doda-

tek. Když se dá video na YouTube, projde kontrolou, jestli je obsah nezávadný nebo jestli nejsou porušena něčí autorská práva. A co se nestalo? Lada Heryán tak věrně zazpíval píseň U2 „One“, že počítač měl problém rozpoznat, koho to vlastně „slyší“. To je docela milý kompliment. A tak jsme napsali Ladovi, jak i počítač uznal, že prostě zpívá a hraje jako Bono. A tím pádem vyřizujeme nový Ladův pozdrav: Velmi se mu v Sušici líbilo.

br. Petr

NA POSLEDNÍ CHVÍLI A DÍKY

Těsně před vyhlášením krizového stavu v naší republice a to opravdu jen tak tak „na poslední chvíli“, se v klášteře konala akce pro mládež s názvem „Najdi sám sebe... Děcka ve věku od 12 do 17 let tu prožila víkend na který, jak doufáme budou nějaký čas vzpomínat. Podle zpráv od dětí a hlavně jejich rodičů si za necelé dva dny odnesli zážitků a vzpomínek jak se říká plný pytel. Po úvodním seznámení jsem měl pocit, že se všichni znají už dlouho. A přitom někteří ani nebyli z našeho vikariátu, ale přijeli do Sušice z Hluboké nad Vltavou nebo třeba z malé vesničky u Prachatic. Přál bych Vám všem zažít atmosféru večerní mše v kapli u sv. Rocha, která byla sloužena v atmosféře hořících pochodní a svíček. Sobotní zážitková hra byla hlavní náplní druhého dne. Chtělo by se Vám vstávat po 5. hodině ranní a jít se zavázanýma očima na šesti hodinovou bojovou hru do přírody? A oni to zvládli. A to ještě bylo bláto, zima a chvílkami přšelo. Nikdo to ale moc nevnímal, důležitější byly povinnosti, které je na cestě čekaly. Rozdělat vlastními silami oheň, uvařit si snídaní, nakrmit se, splnit další úkoly a dojít šťastně do cíle, kde mohli

zažít restart svého duchovního života. Po návratu a dobrém obědě byl zasloužený odpočinek, na který navázalo odpolední filmové představení, příprava na nedělní liturgii. Vrcholem celého programu byla večerní interaktivní modlitba, kde se děti mohli ohlédnout za tím, co v životě dokázali, zamyslet se nad přítomností a otevřít okno do budoucnosti, kde se vidí, kde by chtěli někdy být. Doufám, že jsme splnili očekávání všech, kteří se akce zúčastnili, a když ne úplně tak alespoň částečně. Velké díky všem, kteří pomohli s organizací, se stravováním, s přípravou her, prostě každému, kdo jakkoliv přiložil ruku k dílu patří velké díky.

Aleš Jahoda

- každou neděli** V této komplikované době vysíláme živě každou neděli mši svatou.
- Pá 22.5.** Vzhledem k mimořádnému stavu ve společnosti **se oddaluje termín přihlášení** na podzimní **Mariapoli v Srní** a to na 22. května 2020.
- Ne 24.5.** V neděli 24. května se v kostela svatého Václava v Sušici uskuteční **první svaté přijímání** dětí při mši sv. v 9.00 hodin.
- Pá 5.6.** **Noc kostelů**; v pátek 5. června 2020 se koná tradiční Noc kostelů, při které máte možnost navštívit všechny kostely, kaple, modlitebny v celé ČR. Mottem je každý rok jiný biblický verš, jehož součástí je právě slovo „noc“.
V letošním roce je to Žalm 104,19-23: **„Učinil jsi měsíc k určování času... Přivádíš tmu, noc se snese... Slunce vychází... Člověk vyjde za svou prací.“**

Vydává **Římskokatolická farnost Sušice, Bašta 54, 342 01 Sušice**

tel.: 376 523 368, e-mail: info@farnostsusice.cz

č. ú.: 821 360 329 / 0800

<http://www.farnostsusice.cz>

redaktor: Aleš Jahoda, sazba: Tomáš Jahoda

e-mail: farnolist@farnostsusice.cz

Farní list č. 3 / 2020 (181), vyšel dne 4. 4. 2020.

Uzávěrka dalšího čísla je v pátek 24. 4. 2020.